

افت تحصیلي

افت از نظر لغوي به معني کمبود ، کمي ، کم و کاست و نقصان است . منظور از افت تحصیلي « کاهش عملکرد تحصیلي دانش آموز از سطح رضایت بخش به سطحی نامطلوب است . » همچنین افت در لغت به معنای ضایعات ، ضایع کردن که بیشتر در نظر اقتصاددانان مطرح شده است . اما در بعضی از متون فارسی کلمه ترک تحصیل نیز معادل افت تحصیلي در نظر گرفته شده است . به عبارتی افت تحصیلي عبارت است از نزول از یک سطح بالاتر به سطح پایین تر در تحصیل و آموزش .

افت تحصیلي به معنای دقیق آن ، زمانی است که فاصله قابل توجهی بین توان و استعداد بالقوه و توان بالفعل فرد در فعالیتهای درسی و پیشرفت تحصیلي مشهود باشد . گرچه این تعریف می تواند همه کسانی را که به دنبال شکستهای پی در پی تحصیل ، از تحصیل عقب مانده و عمدتاً به اصطلاح تجدید یا مردود شده اند را در بر گیرد اما مفهوم افت تحصیلي صرفاً در رفوزگی و تجدیدی خلاصه نمی شود و می تواند شامل هر دانش آموز و دانشجویی شود که اکتسابهای آموزشی و پیشرفت دانشگاهی او کمتر از توان بالقوه و حد انتظار اوست . لذا بر اساس این تعریف دانش آموزان تیزهوش نیز ممکن است دچار افت تحصیلي و کم آموزی بشوند . لذا افت تحصیلي مسئله ای است عام و نسبی .

عوامل مؤثر بر افت تحصیلي و مردودی

علل گوناگونی ، زمینه ساز افت تحصیلي و احیاناً توقف در یک پایه تحصیلي می شوند . در کل نمی توان علل ثابتی را عامل موفقیت یا شکست تلقی کرد . اغلب محققان و صاحب نظران عوامل شکست تحصیلي را در دو طبقه درون سازمانی و برون سازمانی قرار می دهند . از عوامل بیرونی به تعدد زبان ، نابرابری ، امکانات آموزشی در شهر و روستا ، محرومیت برخی از گروهها مثل غیربومیان ، مهاجرین ، دختران و محدودیتهای مالی کشورها ، عوامل شخصی مانند هوش و استعداد ، امور عاطفی و نتایج تحصیلي اشاره نموده و از عوامل درونی نظام آموزش و پرورش کیفیت معلمان، برنامه های آموزشی ، تقویم و ساعت آموزشی را می توان نام برد .